

Imperij habeantur quod Monsoni et Valodeti satis luculenter pro te est
pronuntiatum; Sed adiciam ego illud etiam oia Regna et Prouinciae hoc
habent, ceu fundamentum quoddam proprietatis, quod antiquitus ab alijs oc-
cupata sunt et fuerunt; Quare enim: Quid habuerunt Romani iuris Or-
bem Ferrarum possidendo, quid habuerunt Populi quod Hispanias, quid
Franci quod Gallias, quid Vandali quod Africam, quid Hunni quod Inga-
riam, quid Saxones quod Angliam occupauerunt? Verum et vetus est Prover-
bium: Ius Regum in armis est. Quod si hac incessit te religio, ut Mediola-
num missum facias, eadem te moueat, ut reliquas Hispanias, ut consci-
entiae Progenitorum tuorum consulas; non praebes causam Caesar, ut de
te iuste possemus queri, expertem te fuisse literarum, nam reuera possum
faci libere modicas te sciuisse, cum Francorum Rege capto, nesciuisti recu-
perare Burgundiam. Vide ergo ne Mediolanum restituendo ignarus habea-
ris literarum. Agendo et audendo res Romana creuit, et tu cresces procul du-
bio, si Regnum Regno, Prouinciam Prouincia iunxeris, et non tunc atque
illuc mente et consilio vacillabis. Niechayze tu kazdy osqozi, tak riasny nie-
mstyd j niezboznosc tego Mackiawelisty, ktory uczyniwszy się Politykiem
zloslimym, iurystą przemrotnym, kaznodzieią albo szystą niezboznym, nie
mowi pobożnemu Panu, Cesarzu, Non concupisces rem proximi [Ius sudu,
nicuię redere] Summa iustitia est: ale mowi bez mstydou j bez sumnińia,
mziętes to, wezxe ięszce męjcy, Ius Regum in armis est, cresces procul dubio.
Si Regnum Regno, Prouinciam Prouincia, iunxeris, nie mowi niezbożny Ka-
zista. Quid prodest homini si mundum uniuersum lucretur, anima vero su-
a patiatur detrimentum? ale mowi. Audendo creuis res Romana, et tu con-
tra iura faciendo cresces. Ato rednak [haec detestanda peruersitas] nie-
miata mięysca u Pana pobożnego, mowi o tym dali Historia. Valuit ali-
quid hac Epistola apud Casarem, plus tamen valuit ratio, qua effecit,
ut tandem Franciscus Sfortia Principatui suo restitueretur. Historia